

Forslaget til folketingsbeslutnings overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af diplomatisk forbindelse med fem regeringer [af Aksel Larsen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VI) findes i tillæg A. sp. 663, fremsættelsen i tidenden sp. 378).

Forslaget sattes til forhandling.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Dette forslag kan jo ikke undgå at minde om forslag, som vi tidligere har set fra socialistisk folkeparti, f. eks. det, som blev fremsat i januar 1967 om oprettelse af statslige forbindelser med delte lande. Også ved mange andre lejligheder har Danmarks forhold til de problemer, som de enkelte punkter i dette forslag er udtryk for, været grundigt debatteret her i tinget, uden at det har givet anledning til ændringer i vor udenrigspolitik, men socialistisk folkeparti er naturligvis i sin gode ret til at fremkomme med kendte synspunkter, også selv om nogen afgørende udvikling i den reelle problematik ikke er at spore. Men af denne sidste grund må jeg her indskrænke mig til kort at henvise til de klare udtalelser, regeringen tidligere har fremsat om problemerne, hvilke udtalelser stadig står ved magt.

Jeg kunne i øvrigt i mangt og meget også henvise til den udtalelse, som den daværende stats- og udenrigsminister fremsatte her i tinget den 18. januar 1967 ved behandlingen af det tidligere nævnte forslag fra socialistisk folkeparti om oprettelse af statslige forbindelser med delte lande. Interesserede vil kunne genopfriske hukommelsen ved at se efter i Folketingstidende 1966-67, 2. samling, sp. 889-893.

For så vidt angår Vietnam, skal jeg henvise til den debat, vi havde i folkettingen den 9. juni 1969, altså for få måneder siden, hvor folketingets flertal tilsluttede sig den betragtning, at tiden ikke er inde til, at Danmark kan optage diplomatiske forbindelser med Nordvietnam, før fredsforhandlingerne i Paris er mere afklarede, samt til mine supplerende bemærkninger under åbningsdebatten den 10. oktober, altså for et par uger siden, da jeg sagde, at der efter regeringens opfattelse ikke i det korte tidsrum, der er forløbet siden debatten i juni, er indtruffet så afgørende nye omstændigheder, at en ændring af vor hidtidige holdning kunne være motiveret. Jeg har ved denne lejlighed intet at føje til, ud over at man også kunne henvise til det benægtende svar, som jeg den 3. juli 1969 gav hr. Sigsgaard på hans spørgsmål om, hvorvidt Danmark ville anerkende den såkaldte provisoriske revolutionære regering i Sydvietnam.

For så vidt angår Nordkorea, kan jeg, som det er gjort tidligere, henvise til, at en dansk anerkendelse ville være i klar modstrid med den linje, som FN i en lang årække har fulgt over for Nordkorea, og som Danmark har tilsluttet sig.

Spørgsmålet om en eventuel anerkendelse af Biafra berørte jeg i mit indlæg under folketingets afslutningsdebat den 12. juni 1969; jeg henviser hertil og tilføjer blot, at et af mine hovedsynspunkter var — og er — at en anerkendelse ville indebære en alvorlig fare for, at den humanitære hjælp til Biafra, som vi lægger så megen vægt på, ikke ville kunne gennemføres. Der hersker på dette punkt fuld enighed imellem de nordiske regeringer.

Til sidst Østtyskland. I aftalerne fra 1954 om Tysklands optagelse i NATO påtog medlemmerne af NATO sig en forpligtelse til ikke at anerkende nogen anden tysk regering end forbundsregeringen. Korrelatet til dette var som bekendt bl. a. det tyske afkald på at søge genforeningen gennemført med magt samt afkaldet på at lade fremstille atomvåben på tysk territorium. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen, der synes at kende disse gensidige forpligtelses eksistens, siger i sin forelæggelsestale, at vi må frigøre os fra denne aftale, som han betegner som dårlig, og han siger, at den ændrer ikke hans forslags moralske